

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka v právní věci

žalobce **X. Y.**
bytem X
zastoupeného Mgr. Filipem Wágnerem, advokátem
sídlem Olšanská 2643/1a, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 619/28, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, čj. 7339585/23/2010-51522-106393,
takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 11. 9. 2023, čj. 7339585/23/2010-51522-106393, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Filipa Wágnera, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se žalobou podanou dne 13. 11. 2023 domáhá zrušení rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „žalovaný“ nebo „správce daně“) ze dne 11. 9. 2023, čj. 7339585/23/2010-51522-106393 (dále jen „Napadené rozhodnutí“), kterým správce daně zamítl žádost žalobce o prominutí pokuty ve výši 15 000 Kč za nepodání následného kontrolního hlášení ve lhůtě stanovené výzvou za období srpen 2021.
2. Městský soud v Praze již na tomto místě předesílá, že v nynější věci řešil poněkud specifickou situaci, kdy mezi účastníky fakticky nebylo sporu o tom, že Napadené rozhodnutí je zatíženo vadou, pro kterou nemůže v soudním přezkumu obstát. Soud totiž v rámci posouzení důvodnosti žalobní argumentace žalobce stran tvrzené nepřezkoumatelnosti Napadeného rozhodnutí nemohl nepřihlédnout k procesnímu stanovisku žalovaného, který v řízení před soudem přisvědčil námitce žalobce o nepřezkoumatelnosti Napadeného rozhodnutí a konstatoval, že jsou splněny předpoklady pro jeho zrušení dle § 78 odst. 1 s. ř. s. (v podrobnostech srov. část V tohoto rozsudku).
3. Pro úplnost pak soud dodává, že žalobce původně žalobou brojil proti sedmi samostatným rozhodnutím správce daně (kterými byla zamítnuta žádost žalobce o prominutí pokuty v celkové výši 105 000 Kč za nepodání následného kontrolního hlášení za měsíce červenec, srpen, říjen a prosinec roku 2021 a měsíce únor až duben roku 2022). Usnesením ze dne 8. 1. 2024, čj. 18 Af 13/2023 - 32, bylo řízení o žalobě v části, v níž žalobce brojil proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 9. 2023, čj. 7344390/23/2010-51522-106393, čj. 7340810/23/2010-51522-106393, čj. 7340387/23/2010-51522-106393, čj. 7344203/23/2010-51522-106393, čj. 7340109/23/2010-51522-106393 a čj. 7303489/23/2010-51522-106393, zastaveno, neboť žalobce vzal žalobu v tomto rozsahu zpět.

II. Napadené rozhodnutí

4. Správce daně předně rekapituloval, že žalobci byla dne 11. 8. 2022 uložena pokuta ve výši 30 000 Kč, neboť nepodal následné kontrolní hlášení za období srpen 2021 ve lhůtě stanovené výzvou. K odvolání žalobce byla nadřízeným orgánem výše pokuty snížena na částku 15 000 Kč.
5. Žalobce dne 10. 7. 2023 podal žádost o prominutí pokuty za nepodání následného kontrolního hlášení ve lhůtě stanovené výzvou podle § 101k odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“).
6. Správce daně předeslal, že je oprávněn zcela nebo zčásti prominout pokutu podle § 101h odst. 1 písm. b) až d) ZDPH, pokud k nepodání následného kontrolního hlášení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit, přičemž není vázán návrhem žalobce. Konstatoval, že Generální finanční ředitelství vymezilo pokynem GFŘ-D-29 ze dne 15. 12. 2022, čj. 111096/16/7100-20116-050484, k prominutí pokut za nepodání kontrolního hlášení, ve znění Dodatku č. 9 (čj. 87752/22/7100-20118-012287; dále jen „Pokyn“), skutečnosti, v jejichž faktickém naplnění lze spatřovat důvody, pro které je podle zákonné úpravy možné prominout pokutu za nepodání kontrolního hlášení. Uvedl, že pro posouzení rozsahu prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení existují dvě kritéria, a to ospravedlnitelný důvod prodlení (§ 101k odst. 2 ZDPH) a četnost porušování povinnosti při správě daní daňovým subjektem (§ 259c odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „daňový řád“).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

7. Správce daně reprodukoval, že žalobce svou žádost zdůvodnil skutečností, že při otevírání výzev k podání následného kontrolního hlášení si nevšiml krátké reakční lhůty a nacházel se v zahraničí, kde u sebe neměl počítačové vybavení, aby mohl následná kontrolní hlášení podat. Doplnil, že výše pokut i po snížení je pro něj fatální.
8. Okolnosti předestřené žalobcem žalovaný jako skutečnost zakládající ospravedlnitelný důvod nesplnění povinnosti sankciované pokutou ve smyslu čl. II.3.A Pokynu neseznal a rovněž je nevyhodnotil jako ospravedlnitelný důvod ve smyslu § 259b odst. 2 daňového řádu.
9. Správce daně po posouzení spisové dokumentace a po provedené správní úvaze dospěl k závěru, že za období roku 2021 může být prominuto maximálně jedno pochybení vztahující se k plnění povinností u kontrolního hlášení a zakládající vznik pokut, což správce daně považuje za relevantní skutečnost zakládající ospravedlnitelný důvod nesplnění povinnosti (čl. II. 3. A. bod 12 Pokynu). Vzhledem k tomu, že žalobci byla prominuta pokuta za nepodání následného kontrolního hlášení za období červen 2021, nemohlo dojít ani k naplnění ospravedlnitelného důvodu dle dotčeného článku Pokynu.

III. Žaloba

10. Žalobce předeslal, že Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť je založeno na nesprávném právním posouzení, jakož je zároveň nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
11. Žalobce stručně popsal relevantní skutkové okolnosti projednávané věci – v rozhodné době podnikal v oboru poradenství a v oblasti informačních technologií; rovněž pronajímal byty za účelem bydlení. Ačkoliv v daňových přiznáních řádně deklaroval příjmy z pronájmu i ze samostatné činnosti, nebyl si vědom, že má počítat obrat pro účely DPH jako součet IT služeb a příjmů z nájmu nemovitých věcí, a v důsledku se tak má registrovat k DPH z důvodů zahrnování osvobozených nájmu nemovitých věcí do obratu. Jakmile tyto skutečnosti zjistil, zpětně se zaregistroval k DPH a daň a související sankce uhradil a podal daňová přiznání k DPH a kontrolní hlášení. V kontrolním hlášení nedopatřením z důvodu prvního vyplňování formuláře a vlivem jeho složitosti pro osobu nemající daňovou zkušenost deklaroval poskytnutí služby s DPH v oddíle A1 namísto oddílu A4. Přestože se správcem daně žalobce aktivně komunikoval, nebyl informován, že je v jeho kontrolních hlášeních je formální chyba. Po více jak měsíci správce daně zaslal do datové schránky žalobce výzvu ze dne 15. 7. 2022 k podání následného kontrolního hlášení. Žalobce se však v této době nacházel v Kyrgyzstánu, kde se účastnil horolezecké výpravy. Dne 20. 7. 2022 se však přes mobil přihlásil do datové schránky a výzva mu tak byla doručena. Žalobce si nevšiml krátké reakční lhůty a ani ke konci uvedené informace o vysoké pokutě 30 000 Kč. Zároveň s sebou neměl počítačové vybavení a ani nebylo možné se k němu v dané lokalitě dostat. Přes e-mail, což umožňuje mobilní zařízení, však ihned na výzvy zareagoval s vysvětlením, že je na dovolené bez možnosti podání tvrzení. Jakmile se žalobce vrátil, tak podal následná kontrolní hlášení, jak avizoval správci daně.
12. Správce daně však přesto žalobci uložil pokutu ve výši 15 000 Kč, přičemž jeho žádost o prominutí zamítnul. Svůj závěr ohledně neprominutí v podstatě nezdůvodnil, neboť toliko uvedl, že „[p]o zhodnocení daňovým subjektem uvedených důvodů správce daně dospěl k úvaze, že se nejedná o situace, kdy tvrzené důvody lze podřadit pod některý z ospravedlnitelných důvodů dle pokynu a současně se v daném případě nejedná o takový závažný důvod, který by byl podřazen pod pojem ospravedlnitelného důvodu ve smyslu ust. § 101k odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty nad rámec pokynu“. Prakticky tedy neuvedl, proč se nejedná o takový závažný

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

důvod, který by mohl být podřazen pod pojem ospravedlnitelného důvodu.

13. Žalobce zdůraznil, že situace, která se mu přihodila, je z lidského hlediska omluvitelná a z hlediska materiálního představuje prohřešek spíše formalistický (spletení oddílu kontrolního hlášení), což může být dle Pokynu důvodem prominutí z ospravedlnitelného důvodu ve smyslu 101k odst. 2 ZDPH.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Ve vyjádření k žalobě ze dne 5. 6. 2024 žalovaný rekapituloval průběh řízení předcházejícího vydání žalobou Napadeného rozhodnutí a právní východiska, která v posuzované věci aplikoval.
15. Následně vyjevil, že je nucen přisvědčit námitce žalobce spočívající v nepřezkoumatelnosti Napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že výčet ospravedlnitelných důvodů uvedených v rámci Pokynu je výčtem demonstrativním, tj. není vyloučeno, že při posuzování konkrétního případu dospěje správce daně k závěru, že pokutu za nepodání kontrolního hlášení lze prominout i z důvodu v předmětném pokynu neuvedeného. Byť se správce daně k některým skutečnostem namítaným žalobcem vyjádřil, nejedná se o správní úvahu komplexní, když např. zcela absentuje správní úvaha týkající se námítky žalobce spočívající v nemožnosti včasné reakce na výzvu správce daně z důvodu pobytu žalobce v zahraničí, resp. nedostupnosti počítačového vybavení. Doplnil, že za dané situace je nutné přisvědčit závěru, že odůvodnění Napadeného rozhodnutí neodpovídá zákonným požadavkům na jeho přezkoumatelnost, tj. neobsahuje komplexní úvahu vycházející z konkrétních okolností daného případu, s důrazem na posouzení ospravedlnitelnosti žalobcem namítaných důvodů.
16. Žalovaný závěrem zdůraznil, že dle jeho názoru jsou naplněny předpoklady pro zrušení Napadeného rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky pro rozhodnutí bez jednání dle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
18. V posuzované věci žalobce brojí proti Napadenému rozhodnutí správce daně, přičemž uplatňuje v zásadě dvě základní námítky, a to nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů, jakož i nesprávné hmotněprávní posouzení důvodnosti jeho žádosti o prominutí pokuty za nepodání následného kontrolního hlášení. Je třeba zdůraznit, že žalovaný s námitkou žalobce stran nepřezkoumatelnosti Napadeného rozhodnutí vyjevil souhlas, a tedy o této skutečnosti není mezi stranami řízení sporu.
19. Předem samotného posouzení Městský soud v Praze rekapituluje, že poté, co byl žalovaný vyzván soudem k předložení vyjádření k žalobě, adresoval soudu dne 21. 3. 2024 oznámení o záměru uspokojit navrhovatele v souladu s § 62 odst. 1 s. ř. s. Uvedl, že cílem tohoto postupu je odstranění žalobou namítané vady spočívající v nepřezkoumatelnosti Napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

20. Dne 29. 4. 2024 žalovaný vydal podle § 124 odst. 1 daňového řádu rozhodnutí čj. 3624460/24/2000-11451-106358 (dále jen „**Rozhodnutí směřující k uspokojení**“), kterým Napadené rozhodnutí změnil tak, že nahradil původní textaci výrokové části a odůvodnění Napadeného rozhodnutí. Opětovně však rozhodl, že žádost žalobce o prominutí pokuty za nepodání následného kontrolního hlášení za období srpen 2021 ve lhůtě stanovené výzvou, se zamítá. Odůvodnění tohoto rozhodnutí pak podstatným způsobem (oproti odůvodnění Napadeného rozhodnutí) rozšířil, kdy mj. nově reflektoval na veškeré skutkové okolnosti předestřené žalobcem v jeho žádosti. K tomuto svému postupu žalovaný uvedl, že tímto realizuje svůj záměr uspokojit žalobce, resp. napravuje nezákonnost Napadeného rozhodnutí spočívající v absenci správní úvahy správce daně týkající se skutečností namítaných žalobcem v souvislosti s tvrzeným naplněním ospravedlnitelného důvodu pro prominutí pokuty.
21. Městský soud v Praze se následně, jsa formálně vázán postupem předvídaným v § 62 odst. 3 s. ř. s., žalobce dotázal, zda je Rozhodnutím směřujícím k uspokojení žalobce uspokojen.
22. K uvedené výzvě soudu žalobce sdělil, že není postupem žalovaného uspokojen a žádá, aby soud pokračoval v řízení věcným přezkumem Napadeného rozhodnutí. Pro úplnost přitom Městský soud v Praze konstatuje, že žalobce své vyjádření soudu adresoval až po uplynutí k tomu stanovené lhůty, avšak soud po zvážení všech okolností projednávaného případu nedospěl k závěru, že by bylo zřejmé, že k uspokojení žalobce došlo.
23. Městský soud v Praze přitom rovněž nepřehlédl, že žalobce v reakci na vyjádření žalovaného soudu adresoval dne 17. 6. 2024 podání, ve kterém uvedl, že dojde-li ke zrušení Napadeného rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost, přistoupí správce daně (s ohledem na odůvodnění Rozhodnutí směřující k uspokojení žalobce) k vydání nového zamítavého rozhodnutí, které bude muset žalobce žalovat znovu, což mu přinese dodatečné náklady. Požádal proto soud, aby za zohlednění zásady hospodárnosti podrobil hmotněprávnímu přezkumu i naplnění ospravedlnitelného důvodu prominutí pokuty nad rámec Pokynu.
24. Městskému soudu v Praze v tomto ohledu nezbyvá než konstatovat, že pro postup navržený žalobcem, tj. přezkum Napadeného rozhodnutí za zohlednění odůvodnění, jež žalovaný doplnil v Rozhodnutí směřujícím k uspokojení žalobce, nejsou splněny zákonné předpoklady. Pokud by tak soud učinil, vybočil by zcela z mantinelů přezkumu ovládajících tento typ soudního řízení.
25. S ohledem na skutečnost, že zdejší soud dospěl k závěru, že žalobce nebyl vydáním Rozhodnutí směřujícího k uspokojení uspokojen, nenabývalo toto rozhodnutí právní moci (srov. § 62 odst. 5 s. ř. s.) a tudíž nevyvolává žádné právní účinky. Úvahy, které v něm žalovaný vyjevil, proto nemohou být soudnímu přezkumu podrobeny. Soud Napadené rozhodnutí přezkoumává tak, jak bylo vydáno (viz § 75 odst. 1 s. ř. s.). Pozdější doplnění důvodů, pro které mělo být Napadené rozhodnutí vydáno, v průběhu soudního řízení je podle ustálené rozhodovací správních soudů nepřípustné a nelze k němu přihlížet (viz dále). Žalobcem poukazované skutečnosti nejsou okolnostmi, v nichž by bylo lze shledat naplněnou některou z výjimek umožňujících vybočení z přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí dle skutkového a právního stavu v době jeho vydání.
26. Městský soud v Praze tak přistoupil k posouzení důvodnosti námitek, jimiž žalobce poukazoval na nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí.
27. Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně k otázce nepřezkoumatelnosti správních

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

rozhodnutí judikoval, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se jedná rovněž i v případě, kdy správní orgán opomněl vypořádat některou z uplatněných námitek. Stejně tak se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil k problematice nepřezkoumatelnosti pro nedostatek skutkových důvodů. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, jsou přitom takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64, či ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004 - 74).

28. Uvedený přístup vychází z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, uveřejněný pod č. 34 ve svazku č. 3 Sbírky nálezů), podle níž jedním z principů, které představují součást práva na řádný a spravedlivý proces, jakož i pojem právního státu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 1 Ústavy), jež vylučuje libovůli při rozhodování, je i povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit. Ústavní soud v této souvislosti výslovně zdůrazňuje, že rovněž právo na řádné přezkoumatelné odůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci, včetně rozhodnutí správních orgánů, je součástí práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99). Řádné odůvodnění rozhodnutí včetně vypořádání námitek a skutečností uváděných účastníkem je tak podle Ústavního soudu nezbytnou zárukou proti libovůli v rozhodování, která je neslučitelná s principem demokratického právního státu (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10). Evropský soud pro lidská práva a národní soudy přitom konstantně judikují, že právo na obhajobu a právo na přezkoumatelné odůvodnění je imanentní součástí práva na spravedlivý proces.
29. Ze shora uvedeného judikatorního rámce tedy jednoznačně a nade vší pochybnost vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Podle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu je tomu tak právě proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu správní orgán vyšel a jak o něm uvážil. Současně musí být z odůvodnění rozhodnutí patrné, jak se správní orgán vypořádal se vznesenými námitkami a k nim se vztahující zásadní argumentací. Ponechat stranou nelze ani okolnost, že odůvodnění rozhodnutí v podstatě předurčuje možný rozsah opravného prostředku vůči němu ze strany účastníků řízení. Pokud tedy rozhodnutí vůbec neobsahuje odůvodnění vypořádání některé z námitek nebo nereflektuje na námitky uplatněné účastníkem řízení a

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zásadní argumentaci, o kterou se opírají, musí mít podle Nejvyššího správního soudu nutně za následek jeho zrušení pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, čj. 7 As 55/2015 - 29).

30. V kontextu nyní posuzované věci je přitom významné, že rozhodnutí o prominutí příslušenství daně (pokuty) podle § 101k odst. 2 zákona o DPH ve spojení s § 259c odst. 1 daňového řádu je vydáváno na základě správního uvážení (správce daně *může* zcela nebo zčásti prominout pokutu), u kterého správní soud zkoumá, zda správní orgán meze správního uvážení nepřekročil, nebo jej nezneužil. To však předpokládá, že výkon správního uvážení musí nalézt odraz v odůvodnění rozhodnutí, aby mohl soud správní uvážení přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, čj. 2 As 19/2004 - 92, publ. pod č. 430/2005 Sb. NSS). Součástí soudního přezkumu je totiž i posouzení, zda správní uvážení je logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002 - 42, č. 906/2006 Sb. NSS, vyplývá, že správní orgán musí uvést, jaká kritéria v rámci své úvahy použil, jaké důkazní prostředky si opatřil, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil, a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl.
31. Městský soud v Praze s ohledem na skutečnosti předestřené účastníky během řízení před soudem, především pak na vyjádření žalovaného, který přisvědčil námítce žalobce stran nepřezkoumatelnosti Napadeného rozhodnutí, ověřil, že žalobce v žádosti o prominutí pokut za porušení povinnosti související s kontrolním hlášením ze dne 10. 7. 2023 žádal mj. o prominutí pokuty stanovené Napadeným rozhodnutím za období srpen 2021. Ve své žádosti přitom žalobce uvedl, že dle jeho přesvědčení lze na jeho situaci aplikovat prominutí z ospravedlnitelného důvodu nad rámec Pokynu. Poukázal přitom na specifické skutkové okolnosti doručení výzvy k podání následného kontrolního hlášení ze dne 15. 7. 2022 a uvedl, že dle jeho názoru se jedná o situaci, která představuje ospravedlnitelný důvod k prominutí pokuty, jež není výslovně v Pokynu uvedena. V tomto ohledu odkázal na str. 11 Pokynu, kde je výslovně uvedeno, že při posuzování konkrétního případu lze pokutu prominout i z důvodu v pokynu neuvedeného, kdy by se mělo jednat o zcela výjimečný případ, který je z lidského hlediska omluvitelný a z hlediska materiálního představuje prohrěšek spíše formalistický. Okolnosti, pro které lze na jeho situaci aplikovat dotčené pravidlo, pak dále rozvedl a odůvodnil.
32. Městský soud v Praze přitom může toliko konstatovat, že správce daně se s argumentací předestřenou žalobcem v jeho žádosti v odůvodnění Napadeného rozhodnutí fakticky nijak nevypořádal. Žalovaný sice na str. 3 Napadeného rozhodnutí reprodukoval, že žalobce navrhuje dvě možnosti prominutí, a to „*nad rámec pokynu GFŘ-D-29, případně prominutí pokuty za každý kalendářní rok*“. Následně se však věnoval pouze relevanci finančních dopadů uložených pokut do majetkové sféry žalobce. Žalovaný tedy žádným způsobem nevysvětlil, z jakých důvodů považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nebo nesprávné. Posouzení důvodnosti argumentace žalobce v tomto ohledu v odůvodnění Napadeného rozhodnutí zcela absentuje, což žalovaný s ohledem na výše uvedené sám v průběhu soudního řízení potvrdil.
33. Lze dodat, že předložením právní argumentace v průběhu soudního řízení, nadto pak v podobě odůvodnění Rozhodnutí směřujícího k uspokojení žalobce, jež však nenabýlo právních účinků, pak vskutku nemohou být napraveny nedostatky odůvodnění rozhodnutí žalovaného, resp. doplňovány nové závěry a důvody pro nevyhovění žádosti žalobce neuvedené v Napadeném rozhodnutí. Zde lze poukázat na ustálenou judikaturu, podle níž

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

„nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemůže být dodatečně zhojen případným podrobnějším rozбором právní problematiky učiněným až v kasační stížnosti brojící proti rozhodnutí soudu, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatky v odůvodnění“ (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003 - 58). Identifikované vady Napadeného rozhodnutí nemohly být tedy zhojeny pozdějším vyjádřením žalovaného během řízení před soudem. Žalovaný svým vyjádřením (ani jiným podáním) nemůže toto rozhodnutí jakkoli opravovat či doplňovat a pokud by tak přesto učinil, nemůže soud takové doplňky při přezkumu zohledňovat.

34. Nadto je třeba podotknout, že žalovaný v odůvodnění Rozhodnutí směřujícího k uspokojení žalobce uvedl řadu okolností (oproti odůvodnění Napadeného rozhodnutí), kterými nově na důvody, jež dle žalobce naplňují podmínky pro prominutí pokuty, reflektoval. V podané žalobě však žalobce brojí toliko proti Napadenému rozhodnutí, tj. jeho žalobní argumentace je vystavěna právě na rozporování důvodů či přesněji absenci uvedení důvodů zachycujících provedené správní uvážení v Napadeném rozhodnutí. Úvahy žalovaného uvedené v Rozhodnutí směřujícím k uspokojení přitom žalobce konkrétně nerozporoval, neboť k tomu ostatně při podání žaloby ke zdejšímu soudu (resp. ve lhůtě pro podání žaloby) ani neměl příležitost.
35. Soud přitom zdůrazňuje, že popsané nedostatky Napadeného rozhodnutí nespádají do množiny případů, ve kterých by soud mohl nedostatky překlenout a doplnit vlastní argumentací. Žalobci by se totiž vypořádání jeho klíčové námitky poprvé dostalo teprve v řízení před správním soudem, což nelze připustit.
36. Z uvedeného vyplývá závěr, že žalobou Napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a je proto nutné jej podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. zrušit.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Na základě shoda uvedených skutečností soud Napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odalším řízení zohlední žalovaný shora vyslovené závěry soudu a v souladu s výše uvedenými judikatorními mantinely vypořádá argumenty žalobce, především pak posoudí a přezkoumatelným způsobem odůvodní své vlastní závěry k otázce, zda skutkové okolnosti předestřené žalobcem lze považovat za důvod prominutí pokuty za nepodání následného kontrolního hlášení ve lhůtě stanovené výzvou *ad hoc*.
38. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Tím je v nyní projednávané věci žalobce, jehož náklady tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokáta, který jej v řízení zastupoval, za 3 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tedy převzetí právního zastoupení, podání žaloby a písemné podání žalobce ze dne 17. 6. 2024 (replika). Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč (3 x 3 100 = 9 300). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon (3 x 300 = 900). Odměna advokáta tak činila 10 200 Kč, zvýšená o DPH ve výši 21 %, neboť advokát prokázal soudu, že je plátcem DPH, tedy 12 342 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Spolu se soudním poplatkem tedy žalobci na náhradě nákladů řízení náleží 15 342 Kč.

39. Pro úplnost pak soud uvádí, že za sdělení ze dne 14. 5. 2024 žalobci odměna ve smyslu § 11 odst. 1 advokátního tarifu nenáleží. V tomto ohledu zohlednil skutečnost, že předmětné podání, kterým žalobce soudu sdělil, že není postupem soudu uspokojen, bylo učiněno po lhůtě k tomu soudem stanovené. V tomto pak žalobce žádnou argumentaci neuplatnil, reakci na Rozhodnutí směřující k uspokojení žalobce vtělil do podání ze dne 14. 6. 2024, přičemž za tento úkon mu soud mimosmluvní odměnu přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. srpna 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.